

1034. szám.
Junius 9. 1878.

Megjelenik minden **vasárnap** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan. dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvárusnál. **Kiadó-hivatal:** Pest bará-
tok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nempareille sor 10 kr.

XXI. évfolyam.

KELETI REGÉK.

— Irta JÓKAI MÓR. —

II. A jedikulai rab.

(Folytatás.)

Ide került be Athanáz pópa is: vagy a hogy ő magát jobb szereti neveztetni: Chmielniczky György herceg.

Nem lehetett panasza az ellen, hogy ugy ne bántak volna vele, a hogy a többi trónkövetelőkkel — a Jedikulaban. Volt egymagának egy külön szobája, a hol korlátlan uralkodó volt, mint akár a szultán, vagy a csár. Az a világ, a mit ott teremtett, egészen az övé volt: senki sem háborgatta benne.

S a foglyok soha sincsenek egyedül: velük vannak az álmaik. S az álmokból minden kikelik.

Athanáz minden hagymáz képeit végig örjngte a maga ábrándképeinek. Majd elővette a nagyság káprázata. Ha ő fejedelem lenne: minden emberét lóra ültetné, a gyalogjáró nemzeteket mind meghódítaná; kovácsoltatna egy akkora ágyut, hogy egy lövéssel egy várat

ledöntene; mozgó tornyokat csináltatna, a mikkel a bástyákat megostromolná; testőrségét vas páncélba öltöztetné, hogy azon semmi fegyver nem fogna. Maga pedig két kézzel harczolna a csatában, a hogy apja, Bogdán vezér; egyikben a kard, másikban a csatabárd. Aztán királylyá tenné magát, viselne gyöngyös koronát s csókoltatná a kezét az érsekekkel és a lábait zsámoly helyett fejedelmek hátára tenné. A meddig a világnak határa van, mindenütt rettegnék a nevét s öntenék trónja elé a harácsot, aranyat halomba. (Egy határ kavics volt a gyékényágya előtt, a mivel a szoba előde a padlókokczkákön háborust szokott játszani.)

S ha egyszer oly éktelen sok kincse volna, hajh milyen palotát építne akkor! A mekkora a világon senkinek sincs. Hogy a tornya a felhőkhöz érne, s lóháton lehetne bele felkaptatni

csigalépcsőn; ezüsttel lenne kirakva a pádi-mentoma, s aranyból lenne boltozata, az ajtókat arany oroslányok őriznék. Lóháton járna a palotája egyik terméből a másikba s mikor lakomát adna, az asztal egyik végén már vacsorálnának, mikor a másikon ebédelni kezdenek. (Épen három lépés volt a szobája keresztben hosszában!)

S azok lennének aztán a lakomák! (következett az éhszomj álma.) Egész szarvasok megsütve, az aganncsal fejükön, bástyák, tornyok marczipanbul, dulcsácsa garmadák, csukros mandula hombár számra, aszalt füge, a hogy azt a fárul rázzák, s azok az arany almák, a mikből egyszer evett; azontul csak az elszórt héjaikat találta meg: és aztán bor kulacsokban, tömlőkben! édes bor, sűres bor! tömérdek bor! A mennyi soha sem elég: bor a mi magára itatni kíván, szomjat olt, szomjat kelt, soha ezért vége nincs; mint a kigyónak, a mi a farkát harapja. Bor, a mitől három napból három éjszakából egy nap lesz. (Volt az asztalán egy darab fekete kenyér, meg egy korsó viz.)

Aztán elővették a gyönyör álmai: az édes hallucinációk, a csábos tündéri alakok felől. Ha ő király lenne: összegyűjtené a meghódított tartományok szép leányait mind: fekete, szőke, gesztenyeszin, veres hajuakat, — aztán akkor — valamenynyinek a haját lenyiratná, párnákat tömetne ki vele, azokra feküdnék, aztán ölébe venné a valamenynyi közt legszebbet, a bűbajos Czitbarát, s mig ők fogadásból arra versenyeznének, hogy melyik tudja a másiknak kiszíni a lelkét az ajkán keresztül, addig a többi szép tündér kezeit s lábait csókolgatná. (Csókolgatták pedig a bosporusi legyek, a miktől feketélt a szobája fala.)

Majd megrohanták lázképzéledését a boszuvágy álmai: a zsarnokkéj, a szatir őrjöngés. Tömeggyilkolás, vértenger volt éhe szomja. Beledobáltatni mind valamenynyi szép leányt a mély tengerbe; hadd kéjelegjen a halál sikoltásaikban: aztán megfesteni a tengert veresre mindazok vérével, a kik ellene fellázadtak, kik őt itt fogva tartják, éheztetik, nyomorgatják, hatalmát bitorolják, menyasszonyát elepesztik; — a fejeikből piramidot rakatni s a legtetéjébe feltenni annak az archimandritának a fejét, a

ki őt a kiovi ütközetből megszabadította, felnevelte, fiává fogadta, leánya férjévé tette. Minek tette? aztán felgyujtatni, porrá égetni az egész várost, mely boszuját megérdemelte!

Egyszer aztán mégtörtént, hogy a mit ő így beteg képzeletében megálmodott, az szeme láttára megvalósult.

Egy éjszaka, a szép holdvilágnál valami háromszáz leányt dobáltak bele a Bosporusba. Világleányai voltak; a kik nem akarták megfogadni a parancsot, hogy felvegyék a feredzsét, mely természeteket eltakarja. — S néhány nap múlva meg a koponyapiramidot rakták meg a Jedikula harmadik udvarában, a minek »fejek udvara« volt a neve. Athanáz láthatta a piramid tetején álló fejeket a bástyán keresztül szemébe nézni, a mint a gulapárkányon tul emelkedett. Azon az éjszakán az is megtörtént az öröme, hogy egy gyászmenet és lázadás miatt Sztambulnak egy város-negyede leégett.

Hát ha az egyik álom beteljesülhetett, mért ne teljesülhetne be a másik? Meg valamenynyi?

IV.

A börtön ablakán vas rostély is volt: elég tág, hogy a fejét kidughassa rajta a fogoly, mikor a szép világon szét akar nézni, de elég szűk, hogy egész testével ki ne szökhessék rajta a szép világba. Athanáz naphosszant ott tartotta a fejét a rostély nyílásban, mintha építészeti ornamentom volna s nézte a Bosporuson járó kelő hajókat s olvasta a neveiket. A hajók mind görög és római szentek nevét viselték. A melyik pogány mythológiából vette a nevét, az kalóz hajó volt.

Egyszer aztán elvette valami a kedvét az ablakon kinézegetéstől.

A szultán az egész lengyel követséget bezáratta a Jedikulába: az pedig állt valami kétszáz tagból. A lengyel urak közül többnek apró gyermeke is volt: azokat más toronyba zárták s mindennap kiereszték játszani a »gyermekek udvarába« a hová épen Athanáz börtönablaka nyílt. A fogoly gyermekek közt voltak előkelő urfiak, kiknek a tarsolyában feles számu pénz volt mindig: azoknak a kedvéért aztán az egyik csausz kiültette a szolgálóját a

torony kapuba dulcsáczával, sorbethtel, megsultán-kenyérrel s mindenféle csemegékkal, a mit a fogoly ifjucskák jó áron megvásároltak tőle. Aztán mikor egyéb játék nem jutott eszükbe, felszedték az udvarról az apró kavicsokat s fogadtak rá, hogy melyikük találja el azt az ablak rostályon kidugott fejet ott a magasban?

Még ez nem lett volna olyan nagy boszúság Athanázra nézve, mint az, hogy a csausz szolgálója meg épen az ő ablaka alatt folyvást holmi szent énekeket virginált keservesen: bizonyosan görög cseléd volt: s ez nem csak azért boszontotta a foglyot, hogy őt szüntelen kizavarta felséges ábrándjaiból, eszébe juttatva zsolozsmákkal, hogy ő csak a dobropoli pópa; de még inkább azért, mert ennek a kántáló cselédnek a hangja olyan nagyon hasonlított az ő elűzött felesége, a ragyás Helenka hangjához.

Ettől fogva nem tette ki a fejét többé az ablakba s a fogoly urfiaknak egy mulatsággal kevesebb volt.

Hát pedig valósággal az ő elűzött felesége volt az a szegény cseléd, a ki naponkint odaült az ő börtöne ablaka alá, dulcsászát mérni a gyerekhadnak és zsolttárokot énekelni. A jó Helenka elhagyta az apja házáat, a ki őt magához vitte, midőn a férje elüzé, s aztán utána vándorolt, nyomról nyomra, mig ki tudta, hova tették? akkor beszélődött oda a csauszhoz szolgálónak, a kire annak a toronynak a felügyelete volt bizva. Jó lepénysütő volt és engedelmes lélek; ott megbecsülték, bért is adtak neki.

Egyszer, mikor a becsukott gyermekeket ismét kieresztették az udvarra játszani s azok elkezdtek kötődni a csemegekufár asszonynyal, azt mondta nekik Helenka:

— No szeretném látni közületek azt a leányt, a ki azt a narancsot be tudná hajítani azon az ablakon ott a magasban?

Vállalkoztak rá elegen.

A magában morfondérozó fogoly azzal töltötte az idejét, hogy a játék kavicsokból, a mikkel előde mulatta magát s a mihez ő is ugy juthatott, hogy a játszó gyermekek az ő ablakát választották ki parittyázó czél-lyuknak, tehát

ezen játék kavicsokból akarta kitalálni, hogy hány levágott emberfej kívántatik meg ahoz, hogy olyan magas koponyagula támadjon belőle, a milyen ő rá a szomszéd udvarból át-néz? a midőn egyszerre egy narancs repül be az ablakán s halomra dönti koponyafellegvárát.

Egy aranyalma! Olyan aranyalma, a minőt a bűbajos tündér, a Czitbara izlettetett meg vele egyszer. Ki küldte azt a levegőből? Szté-bontotta a narancsot mohon: hanem aztán éhet szomjat és szerelmet egyszerre elfeledett attul, a mit a narancsban talált. Annak a közepébe egy vékony kis aczélráspoly volt dugva. Ah, a menekülés eszköze! Ez a minden álmok ajtaját megnyitó varázskulcs.

Most már az ablakhoz futott, s kidugta a fejét a rácson, nem törődve vele, hogy a barack-mag és pálma-szilva hogy kopponik a homlokán és órrahegyén, s a kufárné hogy éneklie keserves litániáját? Mit gondolt ő most a földdel? A tengeren kereste szabadító szellemét. — És talált is ott valamit. Épen a Jedikulával szemközt horgonyzott egy ujdonatuj gálya, a minek az órrán egy aranyozott aszszonyi mellszobor pompázott, koronával a fején. A hajó oldalán e név volt írva »Czitbara.«

Valami cherzoni hajós gályája lehetett az bizonynyal, a ki véletlenül választotta ezt a népmondai tündért hajóvédaszszonyának; hanem Athanáz álmoképei jelenségét látta benne: isteni nyilvánítást. Ez az igazi Czitbara: a mennyaszszony, ki gálya alakot öltve hija magához a völegényét.

Sietett hozzá!

Még azon az éjszakán átfűrészelte börtönablaka rácsait, s fekhelye durva szövetét szét-hasogatva és össze bogozva kötélnek, azon leereszkedett ablakából.

A kötél fele utban elszakadt, s ő a földre lezuhanva, kificzamította a lábát bokában. Nem tudott odább menni.

Valaki a sötétben — egy aszszony — rá-talált a nyomoruság közepett. Tapasztalt, ügyes kézzel helyre rántotta a kimarjult lábát s aztán megfogva a karját, elvezette a bástyafalig, mely az udvart elzárta; ott egy kötél hágcsó volt a számára elkészítve, arra felsegíté. Egy szót sem

szóltak egymásnak. Hallgatni kell, mikor valaki szöki.

A fogoly, feljutva a bástyafőre, átvette a tulsó oldalra a kötél hágsót s meg se köszönte a segítséget annak az ismeretlen jó aszszonynak. Szemei a Czitbara vitorlás fantomját keresték a sik tenger tükrön.

Minden aluszik ilyenkor; a Jedikula őrei horkolnak a kapumélyedésben, hanem a kutyák ébren vannak, s azokkal telve van part és utca. Egyszerre felverték ugatásukkal a csendet s körülfogták a szökevényt.

A szabadító aszszony erre is el volt készülve. Kosarából husos konczokat szedett elő s azokat keresztül hajigálta a bástyán. Az ebek a konczoknak rohantak s futni hagyták a szökevényt

Ekkor egy villanás, egy ágyudördülés zavarta fel az éjt. A Czitbara felvonta horgonyát: az ő bucsulövése volt ez. Athanázt ott fogták el a parton a felébresztett örök: a Czitbara a szeme láttára vitorlázott tova.

A jámbor Helenkát pedig, miután kisült rá, hogy a fogoly szökését ő segítette elő, jól megkorbácsolták s aztán eladták rabszolgáknak, ott maradt a Jedikulában, csak hogy a legalacsonyabb szolgálatban, a kenyérsütők dagasztó cselédje gyanánt. Most azután ő maga is rabbá lett az ura miatt.

V.

Chmielniczky Györgyöt, a szökési kísérlet megghiusultával aztán oda dugták, a hol a kézrekerült szökevényeknek van a helyük: egyikebe a föld alatti börtönlyukaknak, a miket ugy hívják, hogy »a feledékenység vermei.«

Ott már nem veszi őket senki számba: nem mondják, hogy ilyen vagy amolyan herczeg, pasa vagy proféta. Nincsen nevük. Csak egy számuk van. A míg az a szám be van töltve, addig mindennap bedugják a börtön ajtó ablakán egy vasruddal a fatálat, a min a darab kenyér és a korsó víz áll, egész odáig, a hol azt kezeikkel elérhetik.

Mert a két keze, két lába oda van láncczolva a fogolynak a falhoz. A kőpadról, melyel özszeeskették, fel nem kelhet soha. Hanem a tisztaságot szereti a török. A föld alatti börtön-

tönöket mindennap tisztára mossa a tenger dagály, az mindennap eljön a csatornákon át, válláig megfőrösztetni a bezárt rabot. Erről tudhatja meg, hogy mikor van dél? s számlálhatja, hogy hány nap mult el, a mióta itt ül?

Athanáznak most már aztán nagy ideje volt elgondolkozni azon, hogy mivé lett és hová jutott?

A Czitbara gonosz tündér. Az ő völegényeinek ágyasháza ime ilyen. Sötét és hideg verem. A skorpiók és az ebihalak tanyája.

És akkor azután eszébe jutott az a csendes kis nyugalmas lak ott a dobropoli völgyben. Milyen szép nagy diófák vetettek rá árnyékot. A napnak zöld sugára volt, mikor a leveleiken át szűrődött. Óh milyen kedves volt az a zöld fátyolos nap világ! Óh milyen rettenetes ez a föld alatti sötétség! Milyen édes volt a délutáni álom ott a sárga pimpimpárés fűben, mikor a méhek leszálltak az arczára, kezére, puha tapintással, mintha csókolni jönének s milyen iszonyító e föld alatti férgek hideg érintése, a mitől az emberi test lázreszketésre borzad, mikor a visszatérő dagálylyal együtt feljönnek hozzá a tengeri pókok ijesztő körmölésökkel, a quálok, miknek érintése pokoli égetést okoz, s az apliziák, a mik dögleletes büzel töltik el oduját, s néha, mikor a tenger phosphorfénnyel világít, meglátni az alakjaikat e nyüzsgő idomtalan szörnyeknek ott alant. Ah hol maradtak a méhek? Igen Dobropolban! A hársvirágoktól illatterhes reggeli szellő hogy költé fel ottan álmából, suttogva: »menj a toronyba, megharangozni a reggelt azokkal a menynei hangzásu csengetyűkkel! s hogy jön most a földalatti tengervár naponkint felkölteni, ébredj! harangozd be a reggelt az örök éjszakában lánczaid pokoli csörgésével!

Ah csak még egyszer a fakunyhóba visza kerülhetne! Soha többet onnan ki nem kíváncznék! Milyen jó volt és milyen édes az az aszszony! Ha ragyás volt is az arcza; de a himlő helyek mindenik gödrében egy angyal lakott, egy jó indulat, s mikor szeliden mosolygott, olyan volt e ragyákkal az arcza, mint a csillagokkal behintett ég!

Van-e nektár a világon, hasonló ahoz az italhoz, a mit az ő keze savanyu tejből készi-

tettek? van e az istennek asztalán ahoz hasonló edel, a mit az ő tudománya teremtett? Lehet e édesebbet óhajtani egy olyan málé pogácsánál, a mivel a jó Helenka őt megörvendezteté?

. . . A pap megtanult imádkozni. . . .

Egyszer aztán, mikor a sötétben vándorlótál ismét odaérkezett az ajtóból a keze ügyébe, meglepetve kiálta fel:

»Helenka! Itt vagy?«

Már az ujjai érintésével megismerte a tárgyat: már a szaglásával megtudta, a mi előtte áll. A penészes kenyér helyett friss sütetű má-

lépógácsa volt a fatálon s a korszóban a bűzhödött víz helyett felséges savanyu iró.

»Helenka! Itt vagy?«

Bizonyosan itt kell neki lennie! Ki keresné fel őt itten más?

S ez így ment nap nap után. A hajdani kedvencz étel és ital mindennapeljött az eltemetett rabot hallgató sirjában megvigasztalni s biztatni a reménnyel, hogy még egyszer megtörténik az egész csere: — a diófa árnyalta házikóval.

(Folytatása következik.)

Congressus előtt.

Összejön Berlinbe végre

A sok diplomata nép,
Kicsinálják, megegyeznek,
Eztán szent legyen a bék.

Hanem hogy, no kissé biztosb'

Lábon álljon legalább:
Lábra állit mindenik vagy
Félmillió katonát.

Kérdegetik Beaconsfieldtől:

Szénaszalma lesz-e már?

Pétervárról Suvalovval

Mit izent a muszka czár?

S mond Beaconsfield: „Békét nálam

Senki inkább nem kíván...“

S szervezeti hadinépét

Hajón, gyalog, paripán.

Gróf Andrásyt is szorítják:

Lesz-e hát már valami?

S olyan békes hangot pönget,

Gyönyörűség hallani.

Hanem azért megszavaztat

Gyorsan hatvan milliót,

Mint a béke zálogául

Első részlet-poreziót.

Boldog! a ki ezt megérte,

Oh mi pompás! oh mi jó!

Olyan olesó ez a béke,

Évenként száz millió!

Hanem mindennek daczára

Igen könnyen meglehet,

Ép mivel oly sok a bába,

Hogy elvesz majd a gyerek.

Haszontalan tudni valók.

× **Budapest** is vannak social-demokraták kik a berliniekkal egyenes össze köttetésban vannak: a »Pester Journal« szerkesztősége. Kiviláglik ez abból, hogy a Berlinben dr. Nobiling által elkövetett merénylet után következő reggel a »P. J.« azonnal közölte Nobiling arczképét. Ebből egész bizonyossággal lehet arra következtetni, hogy ezt az arczképet a szerkesztőség még a merénylet elkövetése előtt kapta vagy Nobilingtól, vagy annak valamelyik elvtársától, mint a kik előre tudták, hogy mily nevezetes ember lesz egy-két nap mulva Nobiling. Ajánljuk a berlini törvényszéknek, hogy ezt a szerkesztőséget mielőbb hallgattassa ki, s ha lehet vitesse is el innen.

⊙ A „**Budapest**“ szerkesztősége következő jelentést tesz közzé: »Lapunk felelős kiadója: Wodiáner F. ur a pünkösdi szent ünnepeket a »Fortunában« fogja tölteni.«

☛ **Uj lap.** »Fületlen Hirlap« czim alatt Pucs (nem Fucs?) Náczi uj napilapot indit; fecsegős szerkesztője Mende-monda lesz.

PÁTER BUNKÓ

- Fura vitézi versezet 16 képben. -

(Folytatás.)

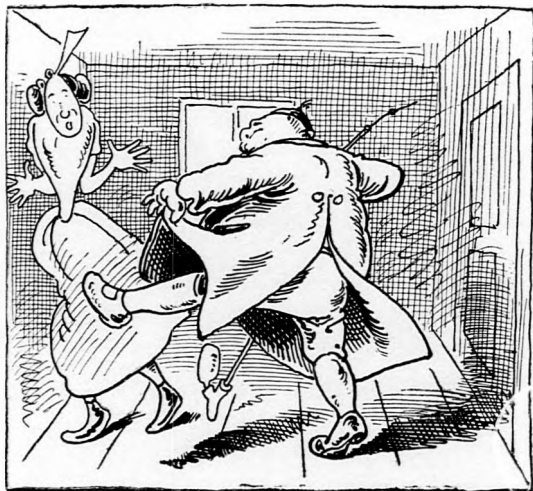
A német kupczihér kommondó szavára
A pudli a tánczot takarosán járja,
Körbe forog, ugrál, mókázik ugatva.
Bunkó ugy nevet, hogy csak a hasát tartja.

Viszi a kutyát a zsinóron a német,
Hogy a dresszuráját rögtön kezdené meg ;
Elmenet vissza szól még egyszer : »Ugy éljek :
Két hét múlva Ami pompásan beszélget.«

Megtetszik az állat szörnyükép a papnak,
S rövid alku után legott vásárt csapnak,
»Előlegül adok ime tiz forintot
A többit csak akkor, ha majd kitanitod.«

Örül páter Bunkó kimondhatlan ennek,
És épít magában előre nagy tervet :
»Csak egyszer majd nálam legyen az a pudli,
Praedicatiókat nem kell oszt' tanulni.«

(Folytatása következik.)

A BÉKE APOSTOLOK.

Ezeket is megszállta a szentlélek; megértik már egymás nyelvét, csak jó orruk volna, hogy azt is megéreznék: mi lebeg a fejök felett?

Hogy döntötték le az ócska tornyot?

Ledől az ó-t—i-templom tornya; azonban csak az egyik oldal; a másik csonkán meredezett az ég felé, világosan elárulva azt, hogy tetszése szerinti időben ő is követni fogja társa példáját. E körülmény szeget ütött a város érdemes tanácsának fejébe s egy, fe célra kiküldött bizottság meg is állapította azon eshetőséget, hogy a fal ledőlend s valamelyik arra kőszáló polgártársukat menthetlenül agyonüti. Hogy ez meg ne történhessék, a még fennmaradt falrészt okvetlen elkeltt távolitniok. Lebontani, — roskatagsága miatt az odaférhetés veszélyes lévén, — nem lehetett. Végre a tanács határozata nagy-sok fejtörés után oda ment ki, hogy a toronymaradványt lehuzatja.

A határozatot csakhamar tett követte. Kerítették valahonnan egy irgalmatlan nagy kötelet s azt, a szokatlan esemény megszemlélésére egybe-

— Nem! ne küldjenek ökrök után! Vagyunk itt elegenden! — tört ki a sokaság kebléből e szavakra az ép férfiero önérzete.

E férfias nyilatkozat után belekapaszkodtak a kötélbe s huzták a falat emberül, azonban t—án sem azért építik a tornyot, hogy az minden legkisebb erőnek engedjen: a kötél és a polgárság buzgósága szétszakadozott, ámde a rommaradvány rendületlenül állt.

Ekkor ökröket hozattak elő. Kerítették egy másik kötelet s azt az ökrök után s az ökröket a kötél elébe illendőkép elhelyezték.

A terv valósulta ekkor majdnem bizonyosnak látszott s meg is történt volna ez minden baj nélkül, ha a t—iak ismeretes okossága egy jellemző tettben itt is meg nem örökíti magát. Előre látván ugyanis azt, hogy ha a fennmaradt falrész hozzájárultok

sereglet népség szájtató bámulata között, a falhoz erősitették.

Alig hogy ez megtörtént a polgárság sorakozni kezdett a kötél mellé; erre egy atyafi úgy vélekedék, hogy azt a falat aligha lehetséges embererővel lehuzni, — ökrök kellenek ahoz.

nélkül fog porba omlani, a környékbeliek a t—iakról azt híresztelik, hogy rajtuk saját tornyuk is kifogott, a mellett gyaniván azt is, hogy a kötél elé igen kevés ökör van fogva: hogy e hiányon segítve legyen s az előbbi se történhessék meg, a toronyrul lecsüngő kötélhez csoportosultak s azt megmar-

kolták jó erősen, a mennyien csak hozzáférhettek s az ökröket elkezdék nagy fennszóval riasztgatni, az ökrök hirtelen megrántották a kötelet s a másik

perczen a t—iak csak úgy repültek a megrántót kötéltől által felrántva a levegőbe.

A torony ledöntése egy pár ember életébe került.

Jön a sakk!

A perzsa sakk Bécsbe érkezik, s a birodalmi fővárosban már meg is alakult a bizottság, mely a különféle ünnepélyeket rendezni fogja.

A bizottság elnöke: Zacherl a perzsa féreg irtó por föltalálója, mint halljuk, a következő pontokat hozta javaslatba.

1-ször. A perzsa sakk tisztelőit a baktort ezentul saktermek hívják.

2-ször. Azon fiakkerek, melyeket a persa sakk kísérlete használni fog, köteleztessenek lóugrás szerint hajtani, azaz két lépést egyenesen, egyet ferdén.

3-ször. Minden a persa sakk itt időzése alatt születendő gyermekek Xerxesnek vagy Artaxerxesnek keresztelendők.

4-szer. Miután a perzsák a zend fajhoz tartoznak, a község tanács nagyjobbyszerü zendüléseket rendezend.

5-ször. A városi tisztviselők valódi »persianer«-ben tisztelegnek a persa sakknál. A konstaberek asztrakán süveget kapnak.

6-ször. Nehogy azon utczákon, hol a persa sakk kocsikázni fog, a közlekedés főnakadjon, s valaki azt mondhassa »sakk a sakknak« az utcák mindkét végén sakállók álljanak őrt.

7-szer. A várszínházban Schauffert »Sakk a királynak« című vígjátéka adatik. A kinek nem telszik káromkodhatik, de csak sakkinkával.

Egy baka levele

egy

színész barátjához.

Le kell mondanom a fegyvergyakorlatok idejére a színház látogatásáról. Tudod, hogy csak is a gáz a napom, a szép szemek csillagaim, az olajos papír holdam, a festett falak az én erdőm, berkem, ligetem . . . hogy a madárdalnál sokkal jobban szeretem

a szép keblekben fakadó' s gyönyörű ajkakon kiömlő nótákat, — tudod hogy a színház templomom melyben a művészek papnőim s papjaim, kiknek buzgó imáival egyesitem hű fohászomat hozzá az egyetlenhez, az utólérhetlenhez!

Tudod, hogy *Soldos* a vagyok ez államnak mely *Sziklai* talajával, épen úgy mint *Pálmai* vázáival lebilincselte érdeklődésemet e paradicsom-nak melynek *Évája* is megeszi az almát és szívesen kínálná meg vele *Adami* párját is, . . . csak harapna belé, . . . hova *Tamási* kételyek nem férnek, hol a *Vidorság Eőri* a *Tihanyi* vizhang módjára sokszorozzák az élvezeteket, . . . hol a *Csige* versenyre kél a *Rákosi* gyepen a *Sántával* . . . hol *Kápolnai* erény s áhitat honol, hol a *Bakonyi* ösvényken nem találni az unalom gyilkos bérenczeire, . . . hol szívesebben éljenzünk a *Horvát* testvérek hazánk *Magyarinál* hol egy *Karikás* csapásra anyvi szépet és jót lehet *Együdt* látni hol a *Szigligeti* vadregényes tájak oly szépen megférnek a *Hatvani* rónákkal s minden *Genérosás* nélkülül egy műhelyben működnek, *Kovács* és *Ács* hol a *Szőcs* munkáit, a *Szabó* karolásait, *die dicke* és *die Oldi* szökéseit egy rosta *Lukácsi* a *Csepreghy* át a *Na gy* mester egy izletes egészszé, a mely nektár úgy megy beléd mint *Ladányiba* a ménkü, hol az idei *Lémán* is kiforrtta magát, . . . s melynek ápolása *Solyomosi* szemekről tanuskodik: . . . hol az *Egri* piros a *Visontai* fehérrel habzik egy kehelyben, hol a *Szombathelyi* oldalas a *Kolovsári* káposztával egy tálban csiklandja inyünket, . . . hol *Jáni* szemérem *Erdei* üdeség, e *Pethő* szerelem van minden szívben, . . . hol a földszinten is *Erkely* van, . . . hol oly ügyes *Kertész* öntözget, hol a kakukk rikkant, a havanagok szólnak, a sárga csikó nyerit ott vagyok én ott hon ott az élet, . . . ott minden mi boldogít, . . . tudod hogy távol onnét sötét, sivár, kietlen minden de minden!

Y—L.

Az „Orsz. nőipar-egylet“ majálisáról.

— Eredeti tudósítás. —

Tisztejt szejtesztő bácsi!

Jegyen ojan jó és agya ti az „Üstötös“ ben ezt a jevejet, mejt medidjtem a Majdittánat hogy ti fod jönni. *É* vájos-jidten vojntunt mujatni, a nénitét majjísán. (Endemet majd itthon hagyot a mamáستا azéjt, mejt nem aajtam ebédejni, dejjöt hozzánt Majdít a pesztjájává s titunyojájta mamátuj hogy ti vígyenet endemet is.)

Pompásuj mujattunt.

Mitój az a hajados tépü *Paji* bácsi (nyilván *Rác* *Palit* érti a kis nebulo. Szerk.) ejetzedt mujsitájni, én ti ajtam a tejem tozépje, széjje néztem a hójgyet tozt, aztán intettem *Gyujitánat*, *Dézacstánat*, med *Pistiténat* hogy: most máj hájom a táncz a ti anyagja van. *Andazsijóztunk*, osztán *táncz*ojtunk. *Én* *Majdiittaj*; az én vizavim *Tájoj* bácsi, a *fistájis* vojti *Szajojta* nénivej, de ej tévesztették a *ffanczia* négyest s csat én med *Majdít* hoztut ti ötet a zavajbuj. *Vidan* fojt a mujatsád késő éjjid, s tajtott vojna jeddejid is, de a hójgy-toszóju *bimbói* máj ajmosat vojtat, csat a tinyijt józását majadatt jeddejid. A hójgyet tozt ti tejj emejnem *Majdittát* józsa s in juhában, tozasz bácsi *Tinitéjt* fejéj juhában, *Manczi* néni *Majistáját* zöld selyemben fejéj disztészej. stb.

Töszönetintet tejj tifejezni a női-ipar-egyletnek, hogy így ipajtodit az apjó hójgyet az éjetbe minéj ejobb bevezetni s netünt fjtataj embejetnek ajtajmat nyujtani ajja, hogy a művejt tájsajdásban tujizájásában maduntat tépezessüt. Tezeit csótolum az ejnőd-sédnet.

Tisztejettej

Ödönte.

A történelem haszna.

Egy községi lelkész, ki egyszersmind az elemi tanodák igazgatója volt, szemlét ment tartani a fiuk fölött, az említett tanoda egyik osztályában.

Az óra rend szerint »történelem« jött a sorra és a lelkész a következő kérdést intézte a fiukhoz:

— Hát ki tudná nekem megmondani, fiaim, hogy mi haszna van az embernek a történelemből?

Siri csend honolt a fiuk között e kérdés után, mig egy könyvkereskedőnek fiacskája nagy büszkén kivágja a felelet hogy:

— Az embernek a történelemből 20 kr. haszna van.

E különös feleletre az igazgató ur igen elcsodálkozott és kérdé a kis fiut hogy mért éppen 20 kr. és hogyan jön ő e gondolatra?

Mire a fiu: — Hát a tanító ur nálunk a történelmet 30 krajczárért veszi és itt az iskolában a fiuknak 50 ért adja el.

A számár.

Hirdeti már egész világ.
 Hogy füleim milyen nagyok ;
 De azt csupán magam tudom,
 Hogy mily okos legény vagyok.
 Ha én nem volnék, a szelet
 — Ha nem jön is — ki jóslaná?
 Büszkén harsog szilajdalom :
 I—á! i—á!

Ha ketten utnak indulunk,
 Gazdám oly szépen füttyörész ;
 Reám fölrakja a batyut,
 A mely csupán nekem nehéz.
 Dicső uram, nagy jó uram
 (Pedig már nem is férne rá)
 Maga hátamra föl nem ül.
 I—á! i—á!

A míg az uton ballagunk,
 Sok furcsaság eszembe jut.
 Kitérek néha egy kicsit.
 Keresvén, merre jobb az ut ;
 De jó gazdám odafelejt
 Botjával a batyu alá,
 És erre megjö az eszem.
 I—á! i—á!

Egy szállásra befordulunk
 Az alkonyatnak idején ;
 Gazdám szalmát, egy kis csomót
 S egy nyaláb szénát vet elé.
 Én csak tünődöm : gyomromat
 Jobban mi gyarapitaná,
 S már ujra utnak indulunk.
 I—á! i—á!

S ha esztendők hosszú során
 Fogam már mind elhullatom,
 Dicső jutalmát elnyeri
 Én hűséges szolgálatom.
 Derék uram nagy jó uram
 (Ki is ne lenne büszke rá??)
 Nagy szemétdombot ad nekem.
 I—á! i—á! i—á! i—á!

Pap Kálmán.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

Mázsás dalok. Az egyiket közölni fogjuk. — **Markos.** Egy-kettő beválik. — **P—p K—n:** (Szgd.) E napokban megy. — **F—ó. F—cz.** (Bpst.) Franczi jeles mondataiból néhányat felhasználunk. — **Uti kaland.** Jeles dolog, csak az a baja, hogy ezelőtt két héttel jelent meg egy élczlapban. — **K—a B—a.** (Eprjs.) Hosszu lére van eresztve, a mi elveszi élénk-ségét ; tele van felesleges szószaporitással köznapias kitéte-lekkel, melyek egy-egy rim kedvéért vannak odacsapva. Aztán a verselés is nagyon össze-vissza kalandozó, hol jam-busok, hol trochaeusok teszik sántává. — **Schatzmacz.** »Egy vad poóta Keservei.« Halljuk!

»Mért nem vert ama istennyila belém,
 Még mielőtt megszerettém,
 Űtött volna agyon a menykö
 Mint buzát a malomkő.«

Bizony nagy lehet a bubánatja! — **V—s M—n.** (D—d.) Nem lehetünk oly »szivélyesek« hogy »megjelentessük ;« biztosít-juk róla, hogy ha valamely beküldött munka jó: nem kell hozzá extra ajánlgatás, míg a gyenge dolognak a legmeg-hatóbb instancia mellett sem kegyelmezünk. — **Sch—cz Gy—a.** »Férjet akartak fogni.« Csizmadiát fogott. Valame-lyik divatlap azért hasznát veheti. — **N—y J—n.** (Eprjs.) Az adomát felhasználjuk. — **S—s S—a.** (Fbnya.) Ebben a szám-ban már lehetetlen volt. — **Több kéziratról jövőre.**

Lapkiadó és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Számfőnöke a 80-ik szám alatt.

Budapest, 1878.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek :

A KIADÓHIVATALBAN

Athenaeum-épület.

Budapest Barátoktere 7. szám.

Rajzolja

JANKÓ.

H I R D E T É S E K.

Nagy száma a minden nemzetbeli szenvedőknek megerősít-heti a köszvény-vászson gyógyerejét és bebizonyíthatja, hogy annak használata által már sok évi csuzos fájdalom és a leghevesebb tagszaggatások teljesen meggyógyítottak. Sőt meg-állapított tény, hogy volt eset, midőn a legmakacsabb köszvény-daganat és folytonos fejfájás e **köszvény-vászson** alkalmazása által örökre elmúlt. Ily állapotban szenvedő, ha e baj még oly nagyfoku is, nem mondhat le azon reményről, hogy fájdalmaiktól megszaba-dul, míg e gyógyszerert kellek nem alkalmazta, a mely annál elő-nyösebb, mi el csak külsőleg alkalmaztatik, és a betegnek nincs mit tartania a belsőleg vett gyógyszerek tömegének utóhatásaitól. Raktár : Pesten, **Török József** gyógyszerésznél.

„ÜSTÖKÖS“
 részére hirdetések elvállal
Goldberger A. V.
 Servita-tér 3. sz.

Ujjonnan berendeztetett.

LAFERL V.

szállodája

István főherceghez

Budapesten, Ferenc József-tér.

1 és 2 emeleti utcai szoba 1 ágygyal 1.50 és 2 frt.
 1 és 2 » » » 2 » 2.20 és 2.60.
 1 és 2 » udvari szoba 1 » 70 kr.
 1 és 2 » » » 2 » 1 frt 40 kr.

Hónapos szobák megegyezés szerint.

Szolgálat nem számítatik.

Kilátás a Dunára, a lanchíd közelében.

A város közepén.

U
O
N
O
S
P

Ajándékba adjuk mindenkinek

a legszükségesebb háztartási cikkeket, úgy mint: kávé- és evő-kanalakat, késeket és villákat, stb. stb.

A nem rég megbukott nagy angol britania-ezüst-gyár tömeg-gondnoksága által meglettünk bizva, hogy valamennyi nálunk raktárban levő ezüst-britania-árukat a szállítási költség és a munkabér 1/4 részének csekély megterítése mellett **eladjuk**.

A szállítási költségeknek Angliától Bécsig, valamint a munkabér egy csekély részének megterítése fejében, a tárgyak mellett levő összegnek beiktatása vagy utánvétel mellett is, a következőket kapja mindenki

ingyen.

- 6 drb. britania-ezüst evőkanál, 6 drb. ugyanolyan kávé-kanál, összesen 12 drb., melyek ára előbb 6 frt volt, most mind a 12 drb. együttvéve . frt **2.35**
- 6 drb. britania-ezüst asztali kés, angol aczélpengével, 6 drb. ugyanolyan villával, összesen 12 drb., melyek ára előbb 9 frt volt, most mind a 12 drb. együttvéve „ **3.40**
- 1 drb. tejszedő-kanál, nehéz fajta, előbb 3 forint, most „ **1.30**
- 1 drb. levesszedő kanál, legnehezebb fajta, a legjobb britania-ezüstből, előbb 4 frt, most „ **1.80**

Azonkívül elegans asztali gyertyatartók, páronként frt 1.—; 2.—, 2.50, 3.—; fúdszák a kr. 50, 75, 80, frt 1.—, 1.40; kávé- vagy theakannák a frt 2.—, 2.50, 3.—; 4.—; káros gyertyatartók, páronként frt 8.50, 10.50, 14.—, 20.—; czukorszelenccék a frt 2, 2.80, 4.—, 5.50, 7.—; czukorhörtök a kr. 40, 75, 90, frt 1.—; eczet- és olajtartók a frt 2.50, 3.80, 4.25, 6.—; vajszenlencék a kr. 95, frt 1.70, 2.80, 3.25, 4.—; kézi gyertyatartók darabja kr. 50, 65, 80, forint 1, és még számtalan tárgyak.

Különösen figyelembe veendő

- 6 drb. **asztali kés**, legfin. britania-ezüst nyél, ang. aczélpengével, 6 drb. ugyanolyan **villa**, 6 drb. nehéz kitűnő **evőkanál**.
- 6 drb. ugyanolyan **kávé-kanál**, eleg. bársony-tokban együttvéve 24 drb. melyek azelőtt tok nélkül 13 frtba kerültek, mostani áruk a tokkal együtt csak **frt 6.40**.

E tárgyak a legfinomabb britania-ezüstből vannak készítve, s a valódi 13 latos ezüstből még öt évi használat után sem különbözethetők meg; fehéren maradásukért egybírárn írásbeli kezesség vállaltatik.

Továbbá kötelezünk magunkat mindenkinek a pénzt visszaidéni, ha az evő-eszközök vagy kanalak feketék vagy sárgák lennének.

Cím:

britania-ezüstnemű raktára

Bécs, Babenbergerstrasse 1.

Glycerin-Créme

a legjobb bőr- és arcztisztító-szer.

több év óta hatályos szernek bizonyult szeplő, napsütés, folt, bőrbaj és kelések ellen. Ez egy igen sikerült egyesítése a legártatlanabb szereknek, melyek a bőrt nem csak simábbá és finomabbá teszik, hanem annak fiatalági frissességét tartják fenn. A folyékony glycerin-crème eltér az eddig közönségesen használt glycerin-illatszerektől, melyek a glycerin-en kívül semminemű hatályos részeket nem tartalmaznak. Egy üveg ára 1 ft 20 kr.

Legfinomabb glycern-szappan

glycerin és illatos növényekből, kitűnően tisztít és élénkíti a bőrt, és egy finom piperezsappan minden kívánt előnyeivel bír. Ára 35 kr.

Párisi hölgy-por (legfinomabb Poudre de riz)

a bőrnek a leggyöngédebb fehér szint adja és ártatlansága mellett mégis a bőrt simán és szárazon tartja. Hölgyeknél, úgy férfiaknál is, borotválás után, nagy kedveltségnek örvend. — Egy doboz ára 50 kr, tollal 1 frt.

Kézmosópor

mandulaszappan és spermacetből készítve, a legártatlanabb arc- és kézbőrtisztító szer. Egy doboz 50 kr.

Amerikai kantsuk-tyükszemgyűrűk és essentia. Ára 60 kr.

Főraktár: **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerésznel, Budapest, király-utca 7. szám.

Idényi cikkek.

Raktár (nagyban és egyenként) szilárd készülékek, orvosoktól sokszor rendelt otthon olesón és folyton frissen készíthető kellemes üdítő szodavíznek frt 7, 8, 9, 10, 12, 14

Liter 1/2, 1, 1 1/2, 2, 3, legjobb szoda és borkő 2 1/2, font frt 2.—, 10, 20, 30 kr. Japानी összehajtható legyező.

85 kr. angol keime nyári kalap. **Halászkellek** utasításal. Bambus halászbót kihuzh. frt 1.40, kerékkel frt 7—14.

horogeszék 10—90 krig. család-kalegyek, tuezat 80 kr., hálók, horgok, alaphorogzsinor.

Fagyaltgép utasításal, önműködő frt 9, 12, 14, 18, hajtóval frt 9.50, 14.50, 21, amerikai habverő frt 1.50, légmentősodrony-borít. 40, 50, 60, 80 kr. legyözőnveg fehér, kék 30, 40 kr. Csapos üveg-dugó 75 kr., cseptőző borüveg-dugó 60 kr., kristalgombos dugasz 20 kr., kerti szelgyertyatartó 1 frt., szenaszáló 4 frt, Lang-fele takaréki gyorsfórt frt 2.50, 2.75, 3.—, dugóemelő erősen dugaszolt üvegekhez frt 1.—, 1.30, 1.90, 2.15.

Függő ág táskában gyermeknek frt 2.75, megnőtnek szabdán frt 4.50, 6.50, lézczel frt 4.50.

Féregirtópor - szétfavo 50 kr., porok 30, 50, 75 kr. amerikai önműködő egérfógo 85 kr., tyükszemrápoly 30 kr., tyükszemkarik. tuez. 24, 60 kr.

Schreber tanár teljes torna-eszközei iskolával frt 14.50, tornagolyók kilo 30 kr., egyes torna-eszköz iskoláknak.

GUMMI mindennemű czikk személyes oltalomra, házi használatra, beteg ápolásra, felöltők és köpenyek esuklóval frt 7.50, 9.—, 10.—, 15.—, 17.—, légpárna frt 4.20.

7.—, allövet és női fecskendők frt 1.80, 2.—, 2.40, 3.50, dobozban szivattyus Clisoir frt 3.50. ágybetétek gyermek és beteg. ágyasnak frt —, 70, 1.35, 2.70-
 uszóövek frt 5.40, 8.—
 gyermekágyak. Tápláló üveg, a gyermekágyak nyomása által működnek 1.20. Ösmert angol foggyógyító fogzó gyermeknek 3.—
 gyermekkoeci fődéllet frt 12.50.

Lovagló nyergek angol disznóbőr frt 15—35, kettős kantár frt 4.80 10 frt, kengyeliszij frt 2.50—3.50, terhelő frt 2.20, 3.60, izasztó frt 3—5, kengyelvas frt 1.60, 3.50, zabla frt 1.80, 3.75, lövessző Rinoceros 70 kr frt 1.20, 7.—

Belövött biztonsági revolver 25tölténnyel 3-anagyság frt 5, 7, 9, vésett 7, 9, 11 röv. közepen gyűlö Buldog-revolver frt 13, 15, 17

Lignum sanctum golyó frt 1.40—4, kuglizóbáb frt 2.25, 2.50, angol Croquetjáték frt 18, karikajáték botokkal tuez. frt 1.60, növénygyűjtő szelence frt 1.20, 1.50, 2.—, gumilabdák, kivilágítási lámpások és ballonok kerti unnepegyeknl 29, 30, 40, 90 kr.

Ruhakímő tekeresek frt 5.75, tartós szilárd uti bőrönd, készitaska, valba függeszthető táska, angol plaidiszij 90 kr., czészéri berendezett utiszekrény, pohár börtokban 1 frt stb.

Órat igazító lapos zsebuóra frt 1.—, uti költőóra 5.50, új kényelmes szoba-vizuhány 1.50, időmutatóház két alakkal 2.—, kapucinus 40 kr., cosmopolit csatornás vadászpipa frt 1.—, 1.30.

Kerti fecskendő tüzvész-nél is minden kádban használható frt 10, 14, 17, 21.

Megrendelhető

Kertész Tódornál Budapest, Dorottya-utca 2.

Budapest, 1878. Nyomatott az Athenaeum irod. s nyomdai r. társulat nyomdájában.